

דף כג.

עין משפט א.

אה"ע סימן קסח פ"ד

ד. כל יבמה שדינה שתחלוץ ולא תתייבם, הרי זו נוטלת כתובתה. וכן אם היה יבמה מוכה שחין או שאר מומין חולץ לה, ונוטלת כתובתה ^ו, ואפי' היו אותן מומין בבעלה יכולה לומר לאחיך הייתי יכולה לקבל, ולך איני יכולה לקבל מומין אלו.

הגה: ח. ה"ה לפוסקים שמצוות חליצה קודמת הגם שאין כופין לחלוץ צריך ליתן לה כתובה מיד, שהרי דינה כחלוצה. וזה מדינא, אבל מתקנות הקהילות שאם נתרצו היבם והיבמה לחלוץ חולקין כל הנכסים שהניח ביניהם, ואפי' אין מגיעה מחצית הנכסים לכתובה חולקים. והחצי רק לחולץ, ולא לאביו או שאר האחין, שכך היתה התקנה כדי שיתרצו לחלוץ לה. ואם האח הגדול רצונו לחלוץ לו מגיע החצי, הגם שהשאר אומרים ג"כ שרצונם לחלוץ לה.

דף כג:

עין משפט א.

או"ח סימן תריא פ"ב

ב. כל מלאכה שחייבים עליה בשבת חייבים עליה ביוה"כ ^ע, וכל שבשבת פטור אבל אסור גם ביוה"כ כן, אלא שבשבת זדונו בסקילה ^פ אבל יוה"כ זדונו בכרת.

ג. כל שאסור לטלטלו בשבת ^צ אסור לטלטלו ביוה"כ, והתירו לחתוך

ס. וגם תוספת נוטלת, ולא דמי לריש קנ"ד שאין לה תוספת.

ע. ולענין עירובי תחומין וחצירות דינו כמו בשבת. כה"ח אות ח'.

פ. אף שאין נפ"מ בזה"ז מ"מ אם אדם חבל בחבירו בשבת פטור מתשלומין, אבל החובל ביוה"כ חייב כמ"ש בחו"מ סי' תכ"ד סעיף ב'. מ"ב אות ד'. ועיין במש"כ בחו"מ שם באות ג'-ד'.

צ. ואסור לחמר אחר בהמה ביוה"כ גם בשל אחר, ועל שלו חייב משום שביתה.

ירק **ק** ולשכור **ר** האגוזים **מ**ן המנחה **ש** ולמעלה כשחל יוה"כ בחול, והיום נהגו לאסור **ת**.

הגה: אם נפלה דליקה ביוה"כ מותר להציל סעודה אחת **א**, כמו שמציל בשבת לסעודת המנחה.

ונהגו שהתינוקות משחקים באגוזים **ב** ואין למחות בידם אפי' קודם מנחה, ונשתרבו מנהג זה מהיתר שכירת האגוזים.

ק. היינו בתלוש מאתמול כמ"ש בגמ' שבת קי"ד ע"ב, ועיין בכה"ח אות י"ב כמה טעמים בראשונים.

ר. ולהניחם עם קליפותיהם עד הערב, ויש מתירים גם להוציא הקליפות, אך אין נפ"מ בזה שנהגו כבר איסור כמו שמסיים השו"ע.

ש. היינו מנחה קטנה. מ"ב אות ז'.

ת. וה"ה שאר תיקוני מאכל של הערב אחר מנחה קטנה. ר"ז אות ח'.

א. שלא יצטרכו עוד להתענות בערב שלא יהיה להם מה לאכול. מ"ב אות יו"ד.

ב. ודוקא על השולחן או במקום מרוצף שאין חשש השואת גומות. כ"כ הפר"ח.